

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/94/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010697
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121010697.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X. decembra XXXX v C., trvale bytom C., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 26. apríla 2022, č. k. 28T/30/2021-141, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. decembra 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„dňa 04.12.2020 v čase okolo 10:30 hod., v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, v priestore monobloku pre odsúdených na strane D, počas vynášania tovaru do ústavného bufetu, odcudzil 24 ks čokolády značky Milka o hmotnosti 100g, 24 ks energetického nápoja značky Hell v objeme 250 ml, 6 ks sirupov značky Oravan v objeme 0,7 litra a 12 ks mletej kávy značky Eduscho Mocca Grande o hmotnosti 250g, ktoré následne ukryl v plastovom koši na schodisku monobloku D1, z ktorého časť takto odcudzeného tovaru vzal so sebou po skončení brigády na svoju izbu na oddiely 5BC a ďalšiu časť zobral za pomoci dvoch ďalších osôb počas presunu na stravu do jedálne a následne na svoju izbu na oddiele 5BC, čím spôsobil poškodenú D. E., podnikajúcej pod obchodným menom Oľga Kubalová, s miestom podnikania Tamaškovičova 2732/7, Trnava, IČO: 43 256 104, ujmu na majetku v súhrnnej výške 84,12 eur, napriek tomu, že mu bol dňa 03.02.2020 Mestskou Políciou Malacky uložený blok na pokutu nezaplatenú na mieste č. AB281913 vo výške 30 eur, za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 01.06.2020, sp. zn. 3T/29/2020, právoplatným dňa 01.06.2020 odsúdený za spáchanie pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d), písm. g), ods. 3 písm. b), písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a v skutku pod bodom 1 a 2 tohto rozsudku v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona, napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 21.03.2019, sp. zn. 2T/17/2019, právoplatným dňa 21.03.2019 odsúdený za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona.“

Okresný súd napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona a podľa § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Napadnutým rozsudkom okresný súd zároveň

podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej D. E. škodu vo výške 47,79 EUR.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu obžaloba kladie za vinu, ktoré okresný súd prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie sa vykoná len k výroku o treste a náhrade škody.

K výroku o treste okresný súd poukázal na odpis registra trestov obžalovaného, ktorý bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, a to vo všetkých prípadoch za prečiny krádeže a obžalovaného označil za špeciálneho recidivistu. Okresný súd ďalej uviedol, že obžalovaný bol pred spáchaním stíhaného skutku priestupkovo postihnutý celkom trikrát, a to za priestupky proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Okresný súd u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností okresný súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v trestnej sadzbe od šiestich mesiacov do troch rokov. Okresný súd ďalej uviedol, že aj napriek vyhláseniu obžalovaného o jeho vine neaplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, pretože trestná činnosť obžalovaného má pokračujúci charakter a na osobu obžalovaného je potrebné pôsobiť výchovne, aby v trestnej činnosti nepokračoval. Okresný súd vzal tiež do úvahy, že obžalovaný spáchal trestný čin v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody, z čoho potom vyvodil, že ani toto prostredie obžalovaného nedokázalo dostatočne motivovať k tomu, aby sa polepšil a majetkovú trestnú činnosť nepáchal. Okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorý trest považoval za primeraný a spravodlivý a obsahujúci v sebe prvok tak individuálnej ako aj generálnej prevencie. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody okresný súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s odôvodnením, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za spáchanie úmyselného trestného činu.

K výroku o náhrade škody okresný súd uviedol, že tento bol poškodenou riadne a včas uplatnený a obžalovaný na hlavnom pojednávaní nárok poškodenej na náhradu škody uznal.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie a obžalovaný si lehotu na podanie odvolania ponechal. Obžalovaný následne odvolanie podal, a to proti výroku o treste, pričom v odvolaní uviedol, že bližšie dôvody svojho odvolania uvedie až na súde.

Obžalovaný sa verejného zasadnutia na krajskom súde nezúčastnil, hoci bol o termíne jeho konania riadne a včas upovedomený, svoju neúčasť neospravedlnil a ani nepožiadal o odročenie termínu verejného zasadnutia.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku (1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Krajský súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že odvolanie proti napadnutému rozsudku podala oprávnená osoba /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/ a odvolanie bolo podané včas /§ 309 ods. 1 Trestného poriadku/. Po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov ako aj správnosti postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu vyplynulo, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. apríla 2022 urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal.

Okresný súd správne ustálil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Pokiaľ ide o priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, okresný súd v napadnutom rozsudku bližšie neodôvodnil, v ktorom z predchádzajúcich odsúdení vidí naplnenie tejto priťažujúcej okolnosti. Z odpisu registra trestov obžalovaného totiž vyplýva, že tento bol doposiaľ súdne trestaný celkom štyrikrát, a to rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 11. októbra 2018, sp. zn. 22T/111/2018, právoplatným dňa 15. októbra 2018 a následne rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 21. marca 2019, sp. zn. 2T/17/2019, právoplatným dňa 21. marca 2019, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k jeho predchádzajúcemu odsúdeniu. Obžalovaný bol ďalej odsúdený rozsudkom Okresného súdu Malacky z 1. júna 2020, sp. zn. 3T/29/2020, právoplatným dňa 1. júna 2020 a potom trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 21. augusta 2020, sp. zn. 7T/6/2020, právoplatným dňa 27. apríla 2021, ktorým mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Malacky z 1. júna 2020, sp. zn. 3T/29/2020.

Odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Malacky z 1. júna 2020, sp. zn. 3T/29/2020 a zároveň rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 21. marca 2019, sp. zn. 2T/17/2019 zakladá právnu kvalifikáciu podľa § 212 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, preto priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona môže byť založená len prvým odsúdením obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 11. októbra 2018, sp. zn. 22T/111/2018, právoplatným dňa 15. októbra 2018, kedy bol však obžalovaný odsúdený ešte ako mladistvý páchatel'. Predmetným rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne, ktorý trest obžalovaný vykonal dňa 13. decembra 2019.

Podľa § 121 ods. 2 Trestného zákona O tom, či sa odsúdenie mladistvého na trest odňatia slobody, na ktoré sa nevzťahuje odsek 1, zahladzuje, rozhodne súd, prihliadajúc na správanie mladistvého vo výkone trestu odňatia slobody, po výkone tohto trestu. Ak bol trest podľa rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky zmiernený, súd takto postupuje po tom, keď bol mladistvý po výkone zmierneného trestu prepustený na slobodu.

Z odpisu registra trestov obžalovaného nevyplývalo, či jeho odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 11. októbra 2018, sp. zn. 22T/111/2018, právoplatným dňa 15. októbra 2018 bolo zahladené, preto si krajský súd predmetný spis Okresného súdu Lučenec pripojil, pričom z tohto spisu vyplývalo, že Okresný súd Lučenec doposiaľ o zahlazení tohto odsúdenia obžalovaného nerozhodoval.

Krajský súd preto ako predbežnú otázku riešil, či odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 11. októbra 2018, sp. zn. 22T/111/2018, právoplatným dňa 15. októbra 2018 malo byť zahladené a za týmto účelom si vyžiadal správu z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých, v ktorom obžalovaný vykonával trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený predmetným rozsudkom, pričom z tejto správy zo dňa 7. novembra 2022 okrem iného vyplývalo, že správanie obžalovaného nebolo vždy na požadovanej úrovni, potreboval časté usmernenia a direktívny prístup. Obžalovaný sa vo výkone trestu odňatia slobody opakovane dopúšťal disciplinárnych previnení a mal problém s plnením režimových povinností, bol háklivý na kritiku svojho správania a reagoval popudivo. Hoci plnenie povinností sa postupne zlepšilo, jeho aktivita bola striedavá podľa aktuálneho naladenia a výhod, ktoré mu z plnenia povinností plynuli. Obžalovaný vo vzťahu k príslušníkom ZVJS nie vždy dodržiaval pravidlá slušného vystupovania, pri kritike bol vzťahovačný a arogantný. Uvedené skutočnosti preto krajský súd vyhodnotil tak, že odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 11. októbra 2018, sp. zn. 22T/111/2018 v tomto čase nie je možné zahladiť, z čoho potom vyplýval záver, že okresný súd priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona aplikoval správne.

Pokiaľ ide o trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorý okresný súd obžalovanému uložil krajský súd zastáva názor, že tento zohľadňuje všetky okolnosti prípadu a okresný súd jeho uloženie odôvodnil správne. Krajský súd preto odkazuje na odôvodnenie výroku o treste v napadnutom rozsudku, a to bez potreby jeho opakovania. K odôvodneniu okresného súdu zároveň dopĺňa, že vo výmere uloženého trestu odňatia slobody je zohľadnené vyhlásenie obžalovaného o jeho vine, pričom vzhľadom na miesto spáchania trestného činu ide o trest skôr mierny, keď obžalovaného ani výkon trestu odňatia slobody v inej trestne veci neodradil od opätovného spáchania prečinu krádeže.

Okresný súd tiež rozhodol správne, pokiaľ obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

K odsúdeniu obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 2. decembra 2022, sp. zn. 0T/230/2022 (pozn. v čase konania verejného zasadnutia nezapísaného v registri trestov), ktorý krajský súd oboznámil na verejnom zasadnutí krajský súd poznamenáva, že ide o odsúdenie za skutok, ktorý mal obžalovaný spáchať dňa 29. novembra 2022, teda ide o recidívu obžalovaného a tento trestný rozkaz nemá vplyv na správnosť napadnutého rozsudku.

Pretože krajský súd nezistil dôvody na zmenu či zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.